

Sygn. akt IX Ka 1273/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Sędziowie: SO Aleksandra Babilon- Domagała

SO Bogna Kuczyńska (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Anna Wołowicz - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Marii Charnickiej

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2014 roku

sprawy **L. J.**

oskarżonego o przestępstwo z art.271 § 3 kk w zw. z art.271 § 1 kk i z art.18 § 3 kk w zw. z art.286 § 1 kk i w zw. z art.297 § 1 kk i w zw. z art.11 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 22 maja 2013 roku sygn. akt IX K 3/13

zmienia zaskarżony wyrok co do oskarżonego L. J. w całości i uniewinnia tego oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 1273/13

UZASADNIENIE

M. K. została oskarżona o to, że:

w dniu 8 grudnia 2011 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić (...) (...) Oddział (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków finansowych w kwocie 11.983,50 zł w ramach (...)w zakresie działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku wystąpienia klęsk żywiołowych oraz wprowadzenie odpowiednich działań zapobiegawczych” poprzez złożenie wniosku o płatność jw. i przedłożenie potwierdzających nieprawdę dokumentów na okoliczność wykonania remontu budynku gospodarczego –(...), która to okoliczność miała istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego w postaci: faktury VAT nr (...) z dnia 05.12.2011r. na montaż drzwi stalowych zewnętrznych wraz z oświadczeniem wykonawcy firmy (...) (...) J. W., (...), (...)-(...) S. o uzyskaniu należności w formie gotówki w dniu 05.12.2011r. w kwocie 4.655,08 zł oraz protokołu montażu określającym wykonanie robót w dniu 05.12.2011r., faktury VAT nr (...) z dnia 26.11.2011r. na roboty rozbiórkowe i wykonanie nadproża wraz z oświadczeniem wykonawcy – firmy (...), S.(...), (...)-(...) D. o uzyskaniu należności w formie gotówki w dniu 26.11.2011r. w kwocie 2.007,02 zł protokołu odbioru robót budowlanych określającym wykonanie robót w dniach od

10.11.2011r. do 26.11.2011r. oraz kosztorysu podwykonawczego, a przez to wprowadzając w błąd co do faktu wykonanie remontu, który w rzeczywistości nie został wykonany,

tj. o przestępstwo z art. 297 § 1 kk i z art. 273 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Ł. O. został oskarżony o to, że:

w dniu 26 listopada 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako właściciel firmy (...) Ł. O. i będąc z tego tytułu uprawnionym do wystawienia dokumentu, poświadczył nieprawdę wystawiając fakturę VAT (...) z dnia 26.11.2011 roku na wykonanie robót rozbiórkowych oraz wykonanie (...) dla M. K., wartość usługi brutto 2.007,02 zł, protokołu odbioru robót budowlanych jak wyżej z dnia 26.11.2011 roku oraz oświadczenia o otrzymaniu należności gotówką za fakturę nr (...) w formie gotówki od M. K. podczas kiedy faktycznie usługi takiej nie wykonał oraz należności o jakiej mowa w przedmiotowym oświadczeniu nie otrzymał w celu przedłożenia przedmiotowych dokumentów mających istotne znaczenie dla uzyskania przez M. K. środków finansowych w Agencji (...) (...) Oddział (...) i uzyskania przez w/w środków finansowych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2011 w zakresie działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku wystąpienia klęsk żywiołowych oraz wprowadzenia odpowiednich działań zapobiegawczych” w kwocie 11.983,50 zł i udzielając w ten sposób wyżej wymienionej pomocy do wyłudzenia tych środków,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i z art. 18 § 3 kk w zw.
z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

J. W. został oskarżony o to, że:

w dniu 5 grudnia 2011 roku w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako właściciel firmy (...) i będąc z tego tytułu uprawnionym do wystawienia dokumentu poświadczył nieprawdę wystawiając fakturę VAT nr (...) z dnia 5.12.2011 roku za wykonanie usługi – montażu drzwi stalowych, przesuwanych pełnych zewnętrznych 10,68 m², wartości usług brutto 4.655,08 zł, protokołu montażu drzwi stalowych z dnia 05.12.2011 roku oraz oświadczenie o otrzymaniu należności gotówką za fakturę nr (...) w kwocie 4.655,08 brutto za montaż drzwi stalowych przesuwanych pełnych na działce (...) M. K., podczas kiedy faktycznie usługi takiej nie wykonał oraz należności o jakiej mowa w przedmiotowym oświadczeniu nie otrzymał, w celu przedłożenia przedmiotowych dokumentów mających istotne znaczenie dla uzyskania przez M. K. środków finansowych w (...) Oddział (...) i uzyskania przez w/w środków finansowych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2011 w zakresie działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku wystąpienia klęsk żywiołowych oraz wprowadzenie odpowiednich działań zapobiegawczych” w kwocie 11.983,50 zł i udzielając w ten sposób wyżej wymienionej pomocy do wyłudzenia tych środków,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i z art. 18 § 3 kk w zw.
z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

L. J. został oskarżony o to, że:

w dniu 25 stycznia 2012 roku w N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako inżynier uprawniony do kierowania robotami budowlanymi be ograniczeń i będąc z tego tytułu uprawnionym do wystawienia dokumentu poświadczył nieprawdę sporządzając kosztorys powykonawczy nazwa budowy „Remont budynku gospodarczego – stodoły” adres budowy: S. dz. nr ew. (...), którego przedmiotem była wycena robót związanych z wykonaniem remontu budynku gospodarczego – stodoły o powierzchni zabudowy 138 m², polegający na wykonaniu nadproża żelbetonowego oraz wymianie istniejących drzwi zewnętrznych drewnianych zniszczonych w czasie powodzi na drzwi stalowe na kwotę łączną 5.461,35 zł podczas gdy faktycznie roboty takie nie zostały wykonane w celu przedłożenia przedmiotowego dokumentu mającego istotne znaczenie dla uzyskania przez M. K. środków finansowych w (...) i (...) Oddział (...) i uzyskania przez w/w środków finansowych w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2011 w zakresie działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku wystąpienia

klęsk żywiołowych oraz wprowadzenie odpowiednich działań zapobiegawczych” w kwocie 11.983,50 zł i udzielając w ten sposób wyżej wymienionej pomocy do wyłudzenia tych środków,

tj. o przestępstwo z art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i z art. 18 § 3 kk w zw.

z art. 286 § 1 kk i w zw. z art. 297 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wyrokiem z 22 maja 2013r. Sąd Rejonowy w Kielcach

I. w ramach zarzucanego w akcie oskarżenia czynu oskarżoną M. K. uznał za winną tego, że w okresie od dnia 8 grudnia 2011 roku do dnia 31 stycznia 2012 roku w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu usiłowała doprowadzić (...) (...) Oddział (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci środków finansowych w kwocie 11.983,50 zł w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 w zakresie działania „Przywracanie potencjału produkcji rolnej zniszczonego w wyniku wystąpienia klęsk żywiołowych oraz wprowadzenie odpowiednich działań zapobiegających” poprzez złożenie wniosku o płatność jw. i przedłożenie potwierdzających nieprawdę dokumentów na okoliczność wykonania remontu budynku gospodarczego – stodoły, która to okoliczność miała istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego w postaci: faktury VAT nr (...) z dnia 05.12.2011r. na montaż drzwi stalowych zewnętrznych wraz z oświadczeniem wykonawcy firmy (...), (...), (...)-(...) S. o uzyskaniu należności w formie gotówki w dniu 05.12.2011r. w kwocie 4.655,08 zł oraz protokołu montażu określającym wykonanie robót w dniu 05.12.2011r., faktury VAT nr (...) z dnia 26.11.2011r. na roboty rozbiórkowe i wykonanie nadproża wraz z oświadczeniem wykonawcy – firmy (...), S.(...), (...)-(...) D. o uzyskaniu należności w formie gotówki w dniu 26.11.2011r. w kwocie 2.007,02 zł, protokołu odbioru robót budowlanych określającym wykonanie robót w dniach od 10.11.2011r. do 26.11.2011r. oraz kosztorysu powykonawczego, a przez to wprowadzając w błąd co do faktu wykonania remontu, który w rzeczywistości nie został wykonany, jednak zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywne zweryfikowanie jej wniosku, co zakwalifikował, jako przestępstwo określone w art. 297 § 1 kk i art. 273 kk i z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

II. oskarżonych Ł. O. i J. W. sąd uznał za winnych zarzucanych im w akcie oskarżenia czynów, które zakwalifikował, jako przestępstwa określone w art. 271 § 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1kk i w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył im kary po 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w rozmiarze po 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

III. oskarżonego L. J. w ramach zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu sąd uznał za winnego tego, że w dniu 25 stycznia 2012 roku w N. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jako inżynier uprawniony do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń i będąc z tego tytułu uprawnionym do wystawienia dokumentu poświadczyl nieprawdę sporządzając kosztorys powykonawczy nazwa budowy „remont budynku gospodarczego – stodoły” adres budowy: S. dz. nr ew. (...), którego przedmiotem była wycena robót związanych z wykonaniem remontu budynku gospodarczego – stodoły o powierzchni zabudowy 138 m², polegający na wykonaniu nadproża żelbetonowego oraz wymianie istniejących drzwi zewnętrznych drewnianych zniszczonych w czasie powodzi na drzwi stalowe na kwotę łączną 5.461,35 zł podczas gdy faktycznie roboty takie nie zostały wykonane i udzielił w ten sposób M. K. pomocy w celu przedłożenia przedmiotowego dokumentu mającego istotne znaczenie dla uzyskania przez M. K. środków finansowych w (...) (...) Oddział (...), co zakwalifikował, jako przestępstwo określone w art. 271§ 3 kk w zw. z art. 271 § 1 kk i z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 297 § 1 kk i w zw. z art. 11 § 2kk i za to na podstawie 271 § 3 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 1, 2 i 3 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w rozmiarze 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych;

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych M. K., Ł. O., J. W. i L. J. kar pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata;

V. sąd zasądził od oskarżonych M. K., Ł. O.

i J. W. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 330,00 złotych z tytułu kosztów sądowych, w tym kwoty po 280,00 tytułem opłat sądowych, od oskarżonego L. J. kwotę 370,00 tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 320,00 tytułem opłat sądowych, a na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił ich od ponoszenia kosztów sądowych w pozostałej części.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego L. J. zaskarżając wyrok w całości co do tego oskarżonego i zarzucił:

- błędną wykładnię z art. 271 § 3 kk, tj. uznanie, że oskarżony jest „inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu” w rozumieniu tego przepisu, podczas gdy dyspozycji tego przepisu nie sposób odnieść do oskarżonego L. J. w realiach niniejszej sprawy,

- błąd w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, że oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim kierunkowym jako pomocnik M. K. do przestępstwa z art. 291 §1 kk; na ustalenie które nie pozwala zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Podnosząc te zarzuty obrońca L. J. wnosił o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie
2. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania
3. zasądzenie kosztów postępowania za II instancję wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy oskarżonego jest zasadna.

Sąd Rejonowy ustalił, że na prośbę M. K. L. J. sporządził kosztorys inwestorski robót budowlanych po wykonaniu pomiarów na miejscu, miał przy tym świadomość, że dokument ten zostanie złożony w Agencji (...) i (...) (...) Oddział (...) w K.. W wyniku weryfikacji wniosku M. K. Agencja wezwała ją do przedłożenia kosztorysu powykonawczego, który był niezbędny do przyznania płatności i miał wskazywać, iż prace zostały wykonane w określonym zakresie rzeczowym wskazanym w kosztorysie i winna z niego wynikać „kwota obmiaru tych robót”. W rozmowie telefonicznej M. K. zleciła L. J. sporządzenie „takiego dokumentu” i mówiła mu, że musi złożyć go Agencji celem uzyskania wsparcia finansowego, jednocześnie zapewniła go, że prace zostały wykonane. Według Sądu oskarżony nie zweryfikował informacji M. K. i 25.01.2012r. sporządził kosztorys powykonawczy, z którego wynikało, że dokonał „osobistej wyceny robót wykonanych na miejscu”, załączył do kosztorysu obmiar robót, z którego wynikało, że prace zostały wykonane i stwierdził, jaka była ich ilość i wartość - dokument potwierdzał nieprawdę w tym zakresie. Sąd przyjął też, że L. J. był osobą uprawnioną do wystawienia kosztorysu inwestorskiego w rozumieniu art. 271 kpk, gdyż miał uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń.

Ustalenia Sądu Rejonowego i rozważania prawne pozostają w oderwaniu od rodzaju dokumentu, o którym mowa w zarzucie, jego funkcji i znaczenia prawnego.

Z pisemnego uzasadnienia wyroku wnosić trzeba, że Sąd stanął na stanowisku, iż obowiązkiem osoby sporządzającej kosztorys jest osobiste dokonywanie obmiaru wykonanych robót, co stwierdza kosztorys, – w celu wykonania kosztorysu powykonawczego oraz tego, że szczególne uprawnienia do „wystawienia kosztorysu” wynikają z uprawnień do kierowania robotami budowlanymi, które posiadał oskarżony. Sąd w ogóle nie rozważał charakteru omawianego dokumentu i jego znaczenia prawnego, pominął, że kosztorys budowlany nie jest objęty ustawą Prawo budowlane. W celu wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłej z zakresu ustalania kosztów oraz rozliczania robót budowlanych, posiadającej wiedzę w tej dziedzinie. Opinia przedłożona przez

biegłą jest pełna, jasna, odpowiada na wszystkie zagadnienia przedstawione przez sąd. Dodać należy, że nie była kwestionowana przez strony. Sąd Okręgowy uznał tę opinię za miarodajną i w oparciu o ten dokument dokonał ustaleń w sprawie. Z opinii tej wynika, że kosztorys powykonawczy stanowi kalkulację dla ustalenia wynagrodzenia wykonawcy za wykonanie przedmiotu umowy. Może tego dokonać osoba, która posiada wiedzę techniczno-budowlaną i ekonomiczno-finansową, przepisy nie określają konkretnych wymagań. Zatem kosztorys stanowi jedynie kalkulację poniesionych kosztów budowy a potwierdzeniem wykonania robót jest protokół odbioru podpisany przez inspektora nadzoru lub osobę uprawnioną przez inspektora. Zważyć trzeba, że ustawa Prawo budowlane w żaden sposób nie określa zakresu obowiązków osoby, która sporządza kosztorys. Istotne jest także, że kosztorys powykonawczy przed jego zatwierdzeniem przez strony nie ma żadnego znaczenia, stanowi tylko projekt rozliczeń między stronami procesu budowlanego

i może być skorygowany przez inwestora. Dopiero zatwierdzenie kosztorysu powykonawczego przez inwestora jest równoznaczne z wykonaniem robót objętych kosztorysem powykonawczym.

Sąd Rejonowy zwrócił uwagę na szczególny charakter dokumentu, o którym mowa w art. 271 § 1 kpk i związane z tym orzecznictwo Sądu Najwyższego, ale nie poczynił szerszych rozważań w tym zakresie. Chodzi tu bowiem o dokument, który się „wystawia” a nie „sporządza”, a „inna osoba” wymieniona obok funkcjonariusza publicznego ma spełniać owe czynności jakby w uzupełnieniu kompetencji tego funkcjonariusza i dlatego musi być do tego „upoważniona”, to musi odnosić się do „poświadczenia” (zaświadczenia”, „potwierdzenia”) jakichś okoliczności mających znaczenie prawne, a nie do „oświadczenia” ich we własnym zakresie (wyrok Sądu Najwyższego z 24.10.1996r. sygn. V KKN 147/96 publ. OSNKW z 1997r. nr 1-2 poz. 8). Musi to być dokument, który jest wystawiony przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę upoważnioną do tego, a ponadto w swej treści zawierający poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości. Do takich dokumentów należą przede wszystkim dokumenty urzędowe w znaczeniu nadanym temu pojęciu przez art. 245 kpc i art. 76 kpa, a ponadto inne dokumenty, którym taką moc dowodową nadają inne przepisy (wyrok Sądu Najwyższego z 9.10.1996r. sygn. V KKN 63/96 publ. OSP z 1998r. nr 7-8 poz. 147). Brak jest normy prawnej, która regulowałaby kwestię sporządzenia kosztorysu powykonawczego nadając kosztorysowi szczególne uprawnienia do jego „wystawienia”. Kosztorys stanowi jedynie kalkulację kosztów budowy, a zanim zostanie zatwierdzony przez obie strony jest tylko projektem ich rozliczeń. Wbrew przyjętemu przez Sąd Rejonowy założeniu kosztorysant nie jest obowiązany dokonywać samodzielnie obmiaru robót czy też osobistego sprawdzenia ich stanu – nawet jeżeli oskarżony ma inną praktykę, - co jeśli się weźmie pod uwagę tzw. roboty zanikające mogło by być często niewykonalne. Jak wynika z opinii biegłej kosztorys powykonawczy sporządza się na podstawie księgi obmiaru tworzonej przez kierownika budowy w trakcie realizacji robót lub na podstawie bezpośrednich obmiarów wykonanych przez kierownika robót po ich zakończeniu. Dopiero zatwierdzenie kosztorysu przez obie strony (inwestora i wykonawcę) nadaje mu znaczenie prawne, z tym, że inwestor może skorygować kosztorys przed podpisaniem . Przed zatwierdzeniem kosztorys stanowi tylko projekt rozliczeń między stronami, zatem obliczenia przygotowane przez kosztorysanta mogą zostać zmienione przez strony umowy np. co do rzeczowego zakresu prac czy też zastosowanych cen. Zatwierdzając kosztorys inwestor niejako potwierdza wykonanie robót objętych kosztorysem. Nie jest więc słuszne stanowisko Sądu Rejonowego o tym, że kosztorysant „dokonuje osobistej wyceny robót wykonanych na miejscu” a w dołączonym obmiarze robót kosztorysant stwierdza, jaka była ich ilość i wartość. To do stron umowy należy weryfikacja i zatwierdzenie informacji zawartych w kosztorysie, obmiar robót nie zastąpi protokołu odbioru robót budowlanych, a taki w niniejszej sprawie został przedstawiony Agencji (k. 38-40). Nawiązując do rozważań Sądu Rejonowego – faktem jest, że L. J. posiada uprawnienia do kierowania robotami budowlanymi, ale nie ma to znaczenia w ustalonym stanie faktycznym, gdyż kosztorysu powykonawczego nie sporządzał w ramach tych uprawnień. Do sporządzania kalkulacji kosztów robót budowlanych, w tym kosztorysów powykonawczych uprawnienia te nie są wymagane – do sporządzania kosztorysu potrzebna jest tylko określona wiedza, ustawa prawo budowlane nie określa funkcji kosztorysanta. Stanowisko zajęte przez oskarżonego, oparte na jego własnej ocenie nie zwalnia sądu od oceny prawnej jego zachowania ustalonego przez sąd. W tym miejscu odnieść się należy do ustaleń Sądu Rejonowego – zlecając oskarżonemu sporządzenie kosztorysu powykonawczego M. K. zapewniła go o wykonaniu prac. Jak sama wyjaśniła na k. 198 – oskarżony pytał ją „czy się w pieniądzech zmieściliśmy”. Przypomnieć trzeba, że to L. J. sporządzał kosztorys inwestorski i określił w nim zakres prac oraz ich koszt. Zresztą określając „podstawę opracowania” w kosztorysie powykonawczym L. J. wprost wskazał, że „wycena

została wykonana w oparciu o przedmiar własny oraz średnie ceny poszczególnych asortymentów robót występujące na rynku lokalnym” (k. 43). Sąd nie ustalił – i brak jest w tym kierunku jakichkolwiek dowodów – aby oskarżony miał wiedzę o nieuczciwym postępowaniu M. K. i jej zamiarach wprowadzenia w błąd (...) w celu uzyskania środków finansowych za remont stodoły. Na zlecenie inwestora sporządził kalkulację kosztów remontu według swojej wiedzy, a podane przez niego informacje winny być przez inwestora zweryfikowane, gdyby koszt prac był inny od obliczanego w kosztorysie powykonawczym. Tym samym nie można przyjąć, że oskarżony udzielił pomocy M. K. do popełnienia przestępstwa z art. 297 § 1 kk.

Jak wynika z powyższych rozważań swoim zachowaniem oskarżony L. J. nie wyczerpał znamion przestępstwa. W tym stanie rzeczy na podstawie art. 437 § 2 kpk Sąd Okręgowy zmienił wyrok w całości i uniewinnił oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.

/SSO Bogna Kuczyńska/ /SSO Jan Klocek/ /SSO Aleksandra Babilon-Domagala/